

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG WEEKBLAD VERSCHIJNENDE ELKEN ZATERDAG.

BUREAU EN REDACTIE :
Drukkerij COLLEE
— (Naaml. Maatsch.)
TONGEREN
Postcheks rekening n. 84855.
Telefoon 12

Abonnementprijs : fr. 12,50 per jaar.
vooraf betaalbaar.
25 pentiemen het nummer.

Alle toezendingen van geld, brieven en aankondigingen, moeten franco gedaan worden aan den uitgever.

AANKONDIGINGEN.
Prijs per regel fr. 0,50
Tusschen Allerlei- in Provincie
nieuws fr. 1,00
Vonnissen en doodsberichten fr. 2,00
Kleine Aankondigingen :
van 1 tot 4 regels fr. 1,50
Elke regel meer fr. 0,25
Voor meer dan één infassching prijs volgens akkoord.

Alle aankondigingen en mededeelingen moeten ons toekomen voor donderdag middag.

Tongeren, 27 November 1926.

De personen die een abonnement aan den **POSTRIJDER** nemen voor het jaar 1927, zullen het blad kosteloos ontvangen van den dag hunner inschrijving tot 31 December aanstaande.

AAN ONZE LEZERS

Zoals wij reeds gemeld hebben, zijn de Limburgsche Drukkers- Uitgevers bijegekomen, en hebben zij eenparig besloten den abonnementsprijs der dagbladen te verhoogden.

Immers, het papier en de drukinkt gelden bijna 12 maal, de loonen 8 maal, de toebehooren voor drukkerijen 14 maal, dan voor oorlogschepen.

Van af 1e Januari aanstaande, zal een abonnement aan den « Postrijder », fr. 12,50 per jaar kosten.

Met den abonnementsprijs van voor den oorlog kon men zes brooden koop-n; met onze nieuwe prijs kan men nog geen 2½ brooden bekomen, en met ons geld, aan 1/7 zijner waarde zou de eigenlijke prijs 21 fr. moeten zijn, om overeen te komen met den vooroorlogschien.

Zoals men ziet, is onze prijsverhoging niet in verhouding met den opslag van alle andere produkten. Ook zijn wij overtuigd dat deze noodzakelijke, doch geringe opslag, ons niet een onzer lezers zal doen verliezen, en dat wij vele abonneuten zullen bijwerven.

De Redactie.

Een Apothekerspraatje.

De tijden veranderen en met de tijden veranderen ook de ziekten en de geneesmiddelen.

Er was een tijd dat we wel hoorden spreken van griep en longziekte, maar influenza was onbekend, in mijn jongen tijd heb ik nooit het woord « neurasthenie » hooren uitspreken, influenza en neurasthenie komen niet voor in onze oude woordenboeken, moederspraak en maatschappelijke woorden vroeger gevormd als aequivalente hupswaarden. Een vijftigst jaer geleden trauwen de revalente araabia en de Holyway-pillen in de plaats. Al de dagbladen stonden er vol van. Maar na het jaar 1840 kwamen er nieuwe revalente araabia's opdagen. Er was, preukten zij, maar een middel, een doeltreffend middel om het menschen van alle heerschenende kwalen te verlossen, en dat middel was : Agemeen stemrecht !

Ansele, Van Beveren, Van Huffel en tutti quanti waren in Vlaanderen de eerste apostelen die ermee aan het rondueren, en aan het adverteren gingen. Het algemeen stemrecht studee de mo-erkerks zal, de Haarlemse cite, de revalente araabia en andere zoogenamde allesgenezende remedies in de schaduw.

De kunst der geruchtmakende kwakzalverij werd door het opkomend socialisme tot het hoogste punt geëveerd, Sequah en Cie, bleken in zake van reclame maar kleine jongens te zijn vergeleken bij de socialisten kopstukken. En « Vooruit » schreef zonder pinken dag in dag uit, dat het algemeen stemrecht niet alleen het menschenom van alle kwalen zou verlossen, maar ons zelfs den hemel hier op aarde zou aanbrenge-n.

In de laatste jaren werd ons arm België door allerlei plagen en kwalen en rampen overvallen en, zonderling genoeg, in de socialistische reclame-gazetten, « Vooruit », « Peuple », enz., was er geen kwestie meer

van de alles genezende macht van 't algemeen stemrecht.

Aan alle kinderen en lichthoofden van 21 jaar was het stemrecht gegeven. Al de doocoren en apothekers, specialisten in de nieuwwetische revalente araabia en Holyway-pillen of te algemeen stemrecht, waren ministers, senatoren, volks-erf-gewoondge-nis of provincie- en gemeenteraadsleden geworden, terzelfdertijd dat zij — zij maar niet de werkteuten — tot fabrikanten, bankiers, kapitalisten, couponknippers en grond-eigenaars waren opgekroten. Ja, deze kopstukken, groot en machtig geworden onder den rug der woocenen en zweetende arbeiders, zij hebben van 't algemeen stemrecht geprooteerd, en rijklijki !

Maar 't volk, de massa, wat heeft het gewonnen !

Onopzettelijke huishuizen, brood aan 2 fr. 15 ; boter aan 26 fr. de kilo, eieren aan 1,50 fr. stuk, kolen aan 450 fr. de tuint, als ge ze krygen kunt, en manskosten van slechte stoten voor 400 fr. Een frank voor een glas oier ! Het ziet er lekker uit.

Helaas, minder dan ooit zijn wij van alle kwalen bevrijd ! Immer aan oot hebben wij den hemel op aarde bereikt.

Wie gelooft er nog aan de alles genezende macht van 't algemeen stemrecht !

Verre van ons 't gewelch het algemeen stemrecht te willen afschaffen.

Wij willen alleen het misleide volk doen begrijpen dat de redding van 't menschenom en de uitroeiing of vrsachting van maatschappelijke kwalen nog van veel, heel veel andere dingen afhankelijk dan van charlatanische machinspreuken, kiesformulen en socialisane evangeliën.

Alle opreente en onbaatzuchtige volk-vrienden moeten de misleide en valsche begoochelde menigte tot de nuchtere waarheid en tot een beter begrip van onze maatschappelijke toestand terugbrengen. Het socialisme als allesgenezend middel is bankroet, althoevel de ten is er warm blijven inzitten.

Maar de leiders, verklieden en winkeliers, bedinden, enz. zijn er niet bij gebaat.

De liberalen en socialistische onderhandelingen te Tongeren.

Het « Vrije Limburg » dat zien het orgaan noemt der liberalen partij in omring, rept geen enkel woord over de onderhandelingen die de liberalen van Tongeren aangeknoopt hebben met de socialisten, om een voor-overeenkomst te bereiken, om een dit overtreent in den gemeenteraad samen te stellen.

Het liberaal blad is beschaamd om aan zijne lezers de vernieuwde voorwaarsamen te deelen die de socialisten gesteld hebben als prijs-huiner mede-werking. Buiten deze voorwaarsamen hebben deze maatsen dat geen enkel punt van het socialisane programma mag prijsgegeven worden.

De liberalen, die zoo hard gekreuserd hebben over hunne zoogezegde liberale victorie (!!) hebben gedwee al deze voorwaarsamen aangenomen.

Wat zullen de liberale burgers en de liberale hanue-aars — die geen grooter vijanden noopen dan de socialisten — thans zeggen van hunne gekozenen die nu gaan meewerken om het socialisane programma te helpen verwezenlijken !

Wat is nu de zoogezegde onpartijdige nuts-standaard — waar vele katholieke handelaars zich hiet in moet nemen — die ten strijde toet tegen de gemeentetaksen, en nu een geheel andere programma door de socialisten aan de liberalen zelf opbrin-gen ?

De socialisten die, ondanks een hevigen

zelf, dacht Alan, den brief in het couvert stekend, Die Grip komt als groepen ; als hij waarlijk link is, kan hij mij in dit opzichte van nut zijn.

Alan gaf bevel de kamer op te ruimen en hem te waarschuwen, zodra een heer kwam die naar hem vroeg.

Het duurde wel een uur eer Millie met stofdoek en veger verscheen om aan de opdracht te voldoen. Met grooten iever begon zij aan haar werk, nu en dan eens ophoudend om uit het venster te zien. Op eens trof haar het geluid van een draaiorgel. Millie had, als veler harer standgenooten, buitengewoon veel sympathie voor dat soort muziek.

De orgel stond vlak voor het venster, met treurige oogen naar haar opziedende, Millie vond dat hij een knappe jongen was en er goedig uitzag. Maar zij begreep toch, dat het niet te pas kwam, muziek te maken vlak voor een huis waar men nog in diepen rouw was. Zij wilde dit den orgelman doen kennen ; maar toen zij zich daarvoor uit het venster boog, gleed het sierlijk mutsje van haar blonde lokken en viel voor de voeten van den muzikant. Galant raapte hij het op en liep, zich moelijk bewegend met het orgel, naar zijn bureau. Daar het venster, om het aan Millie te geven. Daarbij zag de trouwbaalder haar steeds even melancolisch aan, doch er kwam geen woord over zijn lippen.

Wat heeft die man toch ? dacht Millie.

En ze deed een half dozijn vragen, of hij ziek was of honger had. Tot eenig antwoord haalde hij de schouders op. Tegelijk op mond en oor wijzend. Nu bekeep Millie de zaak ; de ongelukkige was doofstom. Wel trachtte hij door vingerspraak haar duidelijk te maken, wat hij niet met woorden kon zeggen ; maar Millie begreep er niets van. Eerst toen hij een blonde lok er diens zak haalde, vijf vingers in de hoogte stak en op een in de nabijheid spelend kind

wees, trof Millie de gedachte, of hij iets wist van de kleine Daisy, die blond haar had en vijf jaar oud was.

Dat vermoeden bracht haar in groote opwindung.

« Wacht even ! riep zij den man toe, heel vergetend dat hij doof was, Wacht even ; ik roep iemand die uwe tekens verstaat.

In vliegende haast snelde zij voort, de deur achter zich dichtwerpend. Een man buiten wachtte een ogenblik, klaterde toen op de niet al te hooge versterbank en stond even minuut later met draaiorgel en al in de kamer.

« Zover gaat alles goed ! zegde de voorgewende doofstomme. Dit moet de werkkamer van Alan zijn. Als ik hier maar blijven kon, tot hij kwam.

Hij wierp snelle een blik in het rond en ontdekte de groote wapenkast, waarvan de deuren op e-n spleet stonden ; hij sloop er in, het orgel neerzettend.

Nauwelijks was hij in die schuilplaats of Winnie kwam de kamer in, gevolgd door het kamermeisje. Zij ging naar het venster.

« Maar Millie, ik zie niets dat op een orgel-draaijer gelijkt, zegde ze verbaasd.

« Er was zoo even toch een man, hield Millie vol. Een doofstomme, want hij kon enkel tekens met de handen maken.

Winnie lachte.

« De ene of andere heeft u voor den gek gehouden. Maar voegde zij er ernstig bij, het was zeer onbezonnen van u, een vreemdeling hier aan het open venster te laten.

« Luisteraar in de kas was dit geheel met Winnie eens.

« Die man had naar binnen kunnen sluipen om te stelen ! besloot Winnie. Wees een andere maal voorzichtiger. Sluit het venster.

Op dit ogenblik kwam Burton binnen.

« Pardon, de knecht was mij deze la-

mer. Ik wenschte M. Burton te spreken.

« Daar staat M. Burton, zegde Winnie en Alan toelustendement : ik wil u niet storen ; riep zij oog de kamer uit.

« De man oog nogmaals :

« « Vrgun dat ik mij voorstel, mijnheer, mijn naam is Grip, Augustus Grip.

« Alan was niet erg in zijn humeur, daar de detective door zijn onverwachte verschijning het gesprek met Winnie gestoord had. Zijn ongenoegen was duidelijk merkbaar aan de manier, waarop hij tot den bezoeker zegde :

« « Grij zijt buitengewoon punctueel, mijnheer, het is pas drie ure.

« « Just het afgesproken uur, tusschen drie en vier ure. Ja, ziet ge, mijn tijd is kostbaar ; ik moet elke minuut benuttigen. En ik denk, bette'r vroeg dan te laat.

« Kort, snerp, krassend als een machien, bracht hij die woorden uit. De trots van alle Burtons te samen, zou hem niet gempeent hebben. Een een cente plebejer was hij dat bleek uit zijn leelijk fantasiepak, zijne dikke, vergulde horlogieketting en bonie kas.

« Alan trof dit alles zeer onaangenaam, doch hij troestte zich met de gedachte, dat deze Grij heel best een goede speurhond kon zijn al was hij geen heer.

« De man had zich goed op zijn gemak in den hem aangewezen stoel uitgestrekt en begon weer te krassen :

« « Ik ken uwe zaak heel nauwkeurig. Ik nam inlichtingen op het bureau ; dat spaart tijd.

« Hij begon in zijn zakken te zoeken en haalde er een bundel papieren uit, waarin hij druk begon te rommelen ; daarna draaid hij zijn stoel gemakkelijik naar de tafel en spreidde daarop zijn memorandum uit.

(Wordt vervolgd.)

« Een Zwitsersche financieel dagblad vraagt rekenschap aan den Zwitserschen mede-plichtige van den Oostenrijkschen meent-lij, genaamd Bosel, die in 1914 toen hij 18 jaar oud was, stechts een onbetuende loopjongen in een bazar was.

Tien jaar later senarlijk geworden, bezat hij een fortuin van 20 miljoen goud-frank, bekomen met te speculeren op de daling van de kroon.

Bosel genotke er in zonder moeite de 50% van de acties der « Union-Bank » te verkrijgen. Deze acties werden gekwoeterd op de Zwitsersche beurzen en Bosel wist een geld-vermeerder in de onbetuete Postparkeer der Oostenrijksche republiek, waaraan hij in plaats de acties van de « Union-Bank » overnamigde.

« De twee speculeerders vonden te Genève en te Londen de verzeende 10 miljoen dollars tot het aankopen van 100 miljoen Fransche franken.

Het is op deze manier dat het bruchte onbetueld tegen den Franschen Drank van Januari en Februari 1924 ontstond.

« De Oostenrijksche rust-spaarkas onder-zing uit dien hoogte een verms van 10 miljoen frank, netaz versenikkende honderden kronen.

Bosel had terzelfdertijd andere slaclioffets gemaakt, namelijk het « Verbond der pan-Duitsche spaarkassen ».

« Men vermoet dat versenikkende leden van het kabinet-Radek op de hoogte moesten zijn van dit grootsche opgevat maneuver.

Het is om die reden dat het denict der Post-spaarkas gedurende meer dan twee

jaar geheim gehouden werd.

« Nu is het schandaal als een donderslag te Weenen uitgekroben.

« De Nationale Bank van Oostenrijk, gerant-vo van de schuldeischers der Oostenrijksche republiek, kwam hen tusschenbeide en deed Bosel uit de « Union-Bank » verwijderen.

« Sedert drie jaar hebben de waarborgten door deze laatste neergelegd de twee derden hunner waarde verloren.

« De verontwaaning in Oostenrijk is geweldig.

« « Wijlen Keizer Frans-Jozef — HET DOO-DEMAASKER — Aan het dodenmasker van wijlen Keizer Frans Jozef I van Oostenrijk, dat den 22 November bij gelegenheid van den 10den verjaardag van s Keizers sterfen voor het eerst in het openbaar te bezichtiging wordt tentoongesteld is een eigenartige geschiedenis verbonnen.

« « Von F. Frans Jozef gestorven was, werd e slechts een deeldoover-Marschal uit Weenen, vergunning gegeven en afgotsel van zijn gelast te maken. Er waren nog meer aanvragers naar doen werden oer den hotmaarschalk afgewezen. Het masker, dat prof. soor Marschal gemaakt had, gaf hij niet uit handen, noch aan het Heerenhuis, noch aan het burgmeester. Dezen zomer bood hij het oester en groot-p Oostenrijkers te koop aan. Zij konden evenwel den prijs niet bijeen krygen en professor Marschal tractate toe-n ehuysr gegatogden te vinden.

« In Hongarije verklaarde zich een groep zeevrienden tot den koop geogen. Graaf Enid Szechenyi stelde zich in veromming met enige vrienden en bekend en deze hadden in korten tijd de gevraagde som van 10000 goudkronen bijeen.

« Zoo werd het masker het eigendom van dit groepje, uit weks naam graaf Szechenyi het den Hongaarschen Staat ten geschenke aanbode. Daarvoor werd het aanvaard met de betoelinge, dat het als een blijvend aandelen zal worden gepaakt. Bij de aanstaande herdenkkingsplechtigheid gewijf aan de nagewoonten van Frans Jozef zal graaf Kretschberg de minister van onderwijs, het met een reus overdragen aan professor Valentin Imthard, den hooft-scautuer van het instituut.

« D. plichtigheid zal worden goepend door den rijkscautuer van Horon, naarna Boris Karolyi tenoeh een herdenkkings-tenue, vervolgens heet de overdracht plaats.

« De plichtigheid zal worden opgeluiverd door het orkest en het kor van de koninklijke opera en de koninklijke muzikanten, die weeten uit de Kroningsmus van Liszt ten gedore zuden brengen.

« « De slechte koop aan de Grij, — HONGARIE. SIKKEELVERBOEG. — In het militair gevang te Dunaspe heeft de opkroeping aan de gajg plaats gehad van amsaantant Leoster, die een rijzen koopman had vermoerd, over deze strafuivoering verneemt men de volgende akchtige bijzonderheden. De schuld had den groep sient gegog, en wanneer de veroordeede aan de gajg opgedrooken was, senoet de koop met toe en deel de genangene gesettimen tijd spaartien, omver de vrsachtrik te oogen ter ontsaanders. Het duurde 12 maanden eer de versuikkung inruide. De aanwezigen waren verontwaand tegen den deel en gingen oeren te lijf van den toen de politie lijng ingreep om die woelinger romom de gajg en een spaartemmen g-hatigende te beklieken. Ten sootte kon de deel den koop toe-haen en weura hing de veroordeelde roerloos.

« « De belastingen. — ER IS AFSLAG. — Er moeven betere tijden voor Hongarije in 't versenikt zijn ; men gaat de belastingen

lijf toonde geen verbazing, het meisje in zijn kamer te vinden.

« « Het verrast u zeker, mij hier te zien, zet zij uit de hoogte. Ik zocht naar Millie. Verschooning, dat ik hier dimnakkam.

« « Natuurlijk ! zet hij. Ik beoef u ook niet te verzeeken, dat gij hier zeer welkom zijt. En nu gij hier toet zijt, zult gij mij een genoegeen doen niet vijf minuten te blijven.

« « Wanneer fronste het voorhoofd, alsof zij weinig stit gevoelde zijn wenssen te vervullen, doch zij stunde toe en wenkte de meid dat ze kon gaan.

« « Ik zal u niet lang ophouden, zei Alan, op zijn horloge ziedende, ik verwacht om 3 u. een bezoek voor zaken.

« « O, ik ben er niet op gesteld lang te blijven, antwoordde Winnie ; uw gesprekken met damen eindigen meestal tragisch. Ik heb echter geen lust flauw te vallen, gij moet een nauw nooig om Lea Burton bezitting te brengen ; als ge zoo iets met mij voor hebt moet ge u haasten, want ge hebt nog naar vier minuten tijd, mij tot zwijgen te brengen.

« « Wat zijt ge onbillijk, Winnie, zuchtte Alan. Ge weet toch, welke waarde kommer mij drukt, ik zal u alles vertellen, oordeel dan tusschen mij en Lea.

« « Neen, riep het meisje, ik zal niet luisteren als gij over Lea sprekst. Zonder de eigenlijke oorzaak te kennen, weet ik wel, dat gij het arme schepsel haat. En toch bezit zij een hart van goud. Zij is het edelste wezen dat ik ken, gij moet wel wreed met haar gehandeld hebben, dat zij in zulken toestand geraakte als gisteren avond.

« « Een licht hoesten onderbrak hare woorden. Verrast zag zij om. Op den drempel stond een heer, die eerbiedig boog en met eenigens scherpe stem zegde :

« « Pardon, de knecht was mij deze la-

mer. Ik wenschte M. Burton te spreken.

« Daar staat M. Burton, zegde Winnie en Alan toelustendement : ik wil u niet storen ; riep zij oog de kamer uit.

« De man oog nogmaals :

« « Vrgun dat ik mij voorstel, mijnheer, mijn naam is Grip, Augustus Grip.

« Alan was niet erg in zijn humeur, daar de detective door zijn onverwachte verschijning het gesprek met Winnie gestoord had. Zijn ongenoegen was duidelijk merkbaar aan de manier, waarop hij tot den bezoeker zegde :

« « Grij zijt buitengewoon punctueel, mijnheer, het is pas drie ure.

« « Just het afgesproken uur, tusschen drie en vier ure. Ja, ziet ge, mijn tijd is kostbaar ; ik moet elke minuut benuttigen. En ik denk, bette'r vroeg dan te laat.

« Kort, snerp, krassend als een machien, bracht hij die woorden uit. De trots van alle Burtons te samen, zou hem niet gempeent hebben. Een een cente plebejer was hij dat bleek uit zijn leelijk fantasiepak, zijne dikke, vergulde horlogieketting en bonie kas.

« Alan trof dit alles zeer onaangenaam, doch hij troestte zich met de gedachte, dat deze Grij heel best een goede speurhond kon zijn al was hij geen heer.

« De man had zich goed op zijn gemak in den hem aangewezen stoel uitgestrekt en begon weer te krassen :

« « Ik ken uwe zaak heel nauwkeurig. Ik nam inlichtingen op het bureau ; dat spaart tijd.

« Hij begon in zijn zakken te zoeken en haalde er een bundel papieren uit, waarin hij druk begon te rommelen ; daarna draaid hij zijn stoel gemakkelijik naar de tafel en spreidde daarop zijn memorandum uit.

(Wordt vervolgd.)

« Een Zwitsersche financieel dagblad vraagt rekenschap aan den Zwitserschen mede-plichtige van den Oostenrijkschen meent-lij, genaamd Bosel, die in 1914 toen hij 18 jaar oud was, stechts een onbetuende loopjongen in een bazar was.

Tien jaar later senarlijk geworden, bezat hij een fortuin van 20 miljoen goud-frank, bekomen met te speculeren op de daling van de kroon.

Bosel genotke er in zonder moeite de 50% van de acties der « Union-Bank » te verkrijgen. Deze acties werden gekwoeterd op de Zwitsersche beurzen en Bosel wist een geld-vermeerder in de onbetuete Postparkeer der Oostenrijksche republiek, waaraan hij in plaats de acties van de « Union-Bank » overnamigde.

« De twee speculeerders vonden te Genève en te Londen de verzeende 10 miljoen dollars tot het aankopen van 100 miljoen Fransche franken.

Het is op deze manier dat het bruchte onbetueld tegen den Franschen Drank van Januari en Februari 1924 ontstond.

« De Oostenrijksche rust-spaarkas onder-zing uit dien hoogte een verms van 10 miljoen frank, netaz versenikkende honderden kronen.

Bosel had terzelfdertijd andere slaclioffets gemaakt, namelijk het « Verbond der pan-Duitsche spaarkassen ».

« Men vermoet dat versenikkende leden van het kabinet-Radek op de hoogte moesten zijn van dit grootsche opgevat maneuver.

Het is om die reden dat het denict der Post-spaarkas gedurende meer dan twee

jaar geheim gehouden werd.

« Nu is het schandaal als een donderslag te Weenen uitgekroben.

« De Nationale Bank van Oostenrijk, gerant-vo van de schuldeischers der Oostenrijksche republiek, kwam hen tusschenbeide en deed Bosel uit de « Union-Bank » verwijderen.

« Sedert drie jaar hebben de waarborgten door deze laatste neergelegd de twee derden hunner waarde verloren.

« De verontwaaning in Oostenrijk is geweldig.

« « Wijlen Keizer Frans-Jozef — HET DOO-DEMAASKER — Aan het dodenmasker van wijlen Keizer Frans Jozef I van Oostenrijk, dat den 22 November bij gelegenheid van den 10den verjaardag van s Keizers sterfen voor het eerst in het openbaar te bezichtiging wordt tentoongesteld is een eigenartige geschiedenis verbonnen.

« « Von F. Frans Jozef gestorven was, werd e slechts een deeldoover-Marschal uit Weenen, vergunning gegeven en afgotsel van zijn gelast te maken. Er waren nog meer aanvragers naar doen werden oer den hotmaarschalk afgewezen. Het masker, dat prof. soor Marschal gemaakt had, gaf hij niet uit handen, noch aan het Heerenhuis, noch aan het burgmeester. Dezen zomer bood hij het oester en groot-p Oostenrijkers te koop aan. Zij konden evenwel den prijs niet bijeen krygen en professor Marschal tractate toe-n ehuysr gegatogden te vinden.

« In Hongarije verklaarde zich een groep zeevrienden tot den koop geogen. Graaf Enid Szechenyi stelde zich in veromming met enige vrienden en bekend en deze hadden in korten tijd de gevraagde som van 10000 goudkronen bijeen.

« Zoo werd het masker het eigendom van dit groepje, uit weks naam graaf Szechenyi het den Hongaarschen Staat ten geschenke aanbode. Daarvoor werd het aanvaard met de betoelinge, dat het als een blijvend aandelen zal worden gepaakt. Bij de aanstaande herdenkkingsplechtigheid gewijf aan de nagewoonten van Frans Jozef zal graaf Kretschberg de minister van onderwijs, het met een reus overdragen aan professor Valentin Imthard, den hooft-scautuer van het instituut.

« D. plichtigheid zal worden goepend door den rijkscautuer van Horon, naarna Boris Karolyi tenoeh een herdenkkings-tenue, vervolgens heet de overdracht plaats.

« De plichtigheid zal worden opgeluiverd door het orkest en het kor van de koninklijke opera en de koninklijke muzikanten, die weeten uit de Kroningsmus van Liszt ten gedore zuden brengen.

« « De slechte koop aan de Grij, — HONGARIE. SIKKEELVERBOEG. — In het militair gevang te Dunaspe heeft de opkroeping aan de gajg plaats gehad van amsaantant Leoster, die een rijzen koopman had vermoerd, over deze strafuivoering verneemt men de volgende akchtige bijzonderheden. De schuld had den groep sient gegog, en wanneer de veroordeede aan de gajg opgedrooken was, senoet de koop met toe en deel de genangene gesettimen tijd spaartien, omver de vrsachtrik te oogen ter ontsaanders. Het duurde 12 maanden eer de versuikkung inruide. De aanwezigen waren verontwaand tegen den deel en gingen oeren te lijf van den toen de politie lijng ingreep om die woelinger romom de gajg en een spaartemmen g-hatigende te beklieken. Ten sootte kon de deel den koop toe-haen en weura hing de veroordeelde roerloos.

« « De belastingen. — ER IS AFSLAG. — Er moeven betere tijden voor Hongarije in 't versenikt zijn ; men gaat de belastingen

lijf toonde geen verbazing, het meisje in zijn kamer te vinden.

« « Het verrast u zeker, mij hier te zien, zet zij uit de hoogte. Ik zocht naar Millie. Verschooning, dat ik hier dimnakkam.

« « Natuurlijk ! zet hij. Ik beoef u ook niet te verzeeken, dat gij hier zeer welkom zijt. En nu gij hier toet zijt, zult gij mij een genoegeen doen niet vijf minuten te blijven.

« « Wanneer fronste het voorhoofd, alsof zij weinig stit gevoelde zijn wenssen te vervullen, doch zij stunde toe en wenkte de meid dat ze kon gaan.

« « Ik zal u niet lang ophouden, zei Alan, op zijn horloge ziedende, ik verwacht om 3 u. een bezoek voor zaken.

« « O, ik ben er niet op gesteld lang te blijven, antwoordde Winnie ; uw gesprekken met damen eindigen meestal tragisch. Ik heb echter geen lust flauw te vallen, gij moet een nauw nooig om Lea Burton bezitting te brengen ; als ge zoo iets met mij voor hebt moet ge u haasten, want ge hebt nog naar vier minuten tijd, mij tot zwijgen te brengen.

« « Wat zijt ge onbillijk, Winnie, zuchtte Alan. Ge weet toch, welke waarde kommer mij drukt, ik zal u alles vertellen, oordeel dan tusschen mij en Lea.

« « Neen, riep het meisje, ik zal niet luisteren als gij over Lea sprekst. Zonder de eigenlijke oorzaak te kennen, weet ik wel, dat gij het arme schepsel haat. En toch bezit zij een hart van goud. Zij is het edelste wezen dat ik ken, gij